

summis Franciæ occidentalis *primatibus* collocat. Quæ rationes si in vnum conferantur, mea fane coniectura veri per similis redditur. Elucet enim exinde, quinam fuerint. Idæ clarissimi fratres? quis ille, quidam ex summis primatibus? quomodo tertio gradu, seu generationis vinculo Hadwidis Herfordiensis parthenonis Abbatissa Carolo Caluo fuerit coniuncta. Nec huic opinioni obstare puto quidquam, nisi forsitan regeras, Angilberti filiam veteribus fuisse incognitam. Sed, quem auctorum antiquorum filias sæpe omittentium peruersa consuetudo non latet, ille parum, credo, istud curabit obiectionis. Ipse *Eginhartus* ac *Nithardus* filios Caroli M. rite, exacteque commemorant, filias vero vel omittunt, vel minus curate recensent: ut alios taceam eiusdem incuriæ reos pæne infinitos.

- (f) Vixit D. Pusinna sæculo Christi V. cum Barbari per Galliam infestis agminibus circumcurfiarent. Huius ossa, atque reliquias cum multis post obitum miraculis inclarescere dicerentur, adorare coepit superstitioni nimium dedita antiquitas. Idque in causa fuit, quare tandem ad Herfordiense monasterium exuias Pusinnæ deuexerint, locoque suo Caroli Calui ætate motas in Basilicam solenni ritu atque pompa, curante Hadwida, transtulerint. Translationis historiam ex MS. Bodeccensis monasterii *Daniel Papebrocius* in Sanctorum Actis ad XXIII. Aprilis edidit atque ex eo rerum Brunsvicensium Tomo *Leibnitius* propter momentum, ac breuitatem inseruit.
- (g) Mentionem quidem Eggeberti, sed obscure, facit *Regino* ad ann. 809. *Imperator* (Carolus) inquit, *postquam locus ciuitatis constituendæ fuerat exploratus*

